

לקיים וחייב במדבר, לקחו מענען מרדון וממתיקות שם וחייב במדבר. בין שראה הקדוש ברוך הוא שפטופם היה על התורה, משך אותם שם והכニיסם לשלבת הגזית. ודרור קן לה - הפל אחד. צפור דרור הפל הוא אחיד. (שופטים י) חבר הקני. (שםואל-אט) ויאמר שאיל אל הקני וגוי.

בא וראה מה כתוב, וירא בלק בן צפור. וכי מה שוניה שהזכיר שם אביו משאר מלכים? אלא יתרו נمشך ונעבר מעצודה זרה, ובא לבקש בישראל הוא ובנוו, וכל העולים נדו אותו ורדרפו אחינו.

בלק מبني בניו היה, ו עבר מדרון אביו. בין שראו זקניהם מואב וזקניהם מרדון, שהיה ייחד באחותה שלם בעבודה זהה בחלק שלהם, שיתרו ובניהם נדבקו בשכינה וזה נمشך מהם, באו והמליכו עליים בשעה זו, שבחוב וכלק בן צפור מלך למוab בעת ההיא. באומה עת היה מלך, מה שלא היה מקדם. ועל זה כתוב בז' צפור, מה שלא ראו לעשות כה. וירא בלק, וישמע היה צריך לו לכתב! מה זה והוא? ראייה ראה, יידע שעמידה הוא לפל בידי ישראל, וישראל יפל בידו בהחלה, ואחר כך הוא בידי ישראל. וירא בלק בן צפור.

רבי אבא פתח, (שיר השירים י) אם לא תדע לך היכה בנים צאי לך בעקביו הצען. בנישתא דישראל אמרת לגביך מלכא עלאה. בנישתא דישראל, מהו בנישתא. דא איה עצרת, בנייש. כמה דעת אמר, (במדבר י) מאסף לכל המحنות. מאן דכנייש לכל משرين עלאין גביה.

מהו. אלא בקדמיתה נטלו ושארו במדבר, נטלו מענוגא מדין, וממתיקו דמן, ושרו במדבר. בין דחמא קדשא בריך הוא, דעל אוריימתה היה כסופה דלהון, מישך לון מפן, ואעליל לון לשבת הגזית. ודרור קן לה, כלא חד. צפור דרור פלא איה חד. (שופטים י) חבר הקני. (שםואל י טו) ויאמר שאיל אל הקני וגוי. שא חי, מה כתיב, וירא בלק בן צפור. וכי מי שנא דאכבר שמא דאובי משאר מלכין. אלא יתרכז אתmesh ואותעבר מעבודה זרה, ואתה לאתדבקא בישראל, הוא ובנוו, וכל עלם נדהה (דף קצ"ז ע"א) ורדפו אפתירה. בלק מבני בניו היה, ואתעבר מארכח דאובי, בין דחמו סבי מואב וסבי מדין, דהוו בהדי הדרי באחה דלהון בעבודה זרה, בחולקא דלהון, דיתרו ובנוו אתעבקו בשכינתא, ודא אתmesh מגהון. אתו ואמלכווה עלייהו בהאי שעתא, דכתיב ובלק בין צפור מלך למוab בעת ההיא. בעת ההיא היה מלך, מה דלא היה מקדמת דנא. ועל דא כתיב בין צפור, מה דלא אהזי למעד חci. וירא בלק, ויישמע מיבעי ליה, מהו וירא. ראייה חמא, וידעו דזמן הוא למנפל בידא, דישראל, וישראל למנפל בידוי בקדמיתה, ולכתר איה בידא דישראל, וירא בלק בן צפור.

רבי אבא פתח, (שיר השירים י) אם לא תדע לך היכה בנים צאי לך בעקביו הצען. בנישתא דישראל אמרת לגביך מלכא עלאה. בנישתא דישראל, מהו בנישתא. דא איה עצרת, בנייש. כמה דעת אמר, (במדבר י) מאסף לכל המحنות. מאן דכנייש לכל משرين עלאין גביה.